

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

10 november 1997

BELEIDSBRIEF

Gelijkekansenbeleid

**Gelijke kansen in Vlaanderen voor
Els en Jan, Piet en Karel, Eva en Lies, Aïsha, Ali, ﷲ ﷻ ﷻ (Marleen), ...**

Beleidsprioriteiten 1998

ingediend door mevrouw Brigitte Grouwels,
Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

INHOUD

	Blz.
Beleidsbrief Gelijkekansenbeleid	4
Begroting 1998	4
1. Referentiekader voor de uitbouw van een gelijkekansenbeleid	5
1.1. Wat zegt de Vlaamse regering m.b.t. het gelijkekansenbeleid	5
1.2. De opdracht van Vlaanderen bij de uitvoering van internationale richtlijnen en verdragen	5
1.2.1. Internationale richtlijnen en verdragen inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen	5
1.2.2. Internationale richtlijnen en verdragen inzake gelijke kansen voor minderheidsgroepen	6
2. Beleidsstructuren en instrumenten	6
2.1. Beleidsondersteunende structuren	6
2.1.1. De cel "Gelijke Kansen in Vlaanderen" (GKV)	6
2.1.2. Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen (ICGK)	6
2.1.3. Inschakeling van koepels en overlegorganen gelijkekansen	7
2.2. Beleidsinstrumenten	7
2.2.1. Kontakten met het werkveld	7
2.2.2. Informatieverspreiding en sensibilisering	8
2.2.3. Wetenschappelijk onderzoek	8
2.2.4. Decretale initiatieven	8
2.2.5. Subsidies	8
2.2.6. Vorming	8
2.2.7. Inclusief beleid	8
2.2.8. Opvolgen van internationale resoluties, richtlijnen en verdragen	9
3. Realisaties	9
3.1. Budget	9
3.2. Informatieverspreiding en sensibilisering	9
3.3. Wetenschappelijk onderzoek	10
3.4. Decretale initiatieven	10
4. Actieplan 1998	11
4.1. Het gelijkekansenbeleid voor vrouwen en mannen	11
4.1.1. Algemeen en ondersteunend beleid	11
4.1.2. Evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de besluitvorming	12
4.1.3. Vrouwen op de arbeidsmarkt	14
4.1.4. Vrouwen en armoede	17
4.1.5. Migrantenvrouwen	17
4.1.6. Opvolgen van internationale verdragen en richtlijnen	17

4.2. Het gelijkekansenbeleid voor minderheden	18
4.2.1. Lesbische vrouwen en homoseksuele mannen	18
4.2.2. Personen met een handicap	20
4.2.3. Migranten	21

BELEIDSBRIEF GELIJKEKANSENBELEID

BEGROTING 1998

In juni 1995 werd voor het eerst een Vlaams minister bevoegd voor het gelijkekansenbeleid in Vlaanderen aangesteld en werd een beleidsnota goedgekeurd. Op 22 september 1997 werd zoals afgesproken bij de regeringsvorming, de fakkel overgedragen aan een nieuwe minister, mevrouw Brigitte Grouwels.

Het uitgangspunt van de Vlaamse regering inzake een gelijkekansenbeleid is het waarborgen van gelijke kansen voor alle burgers door het voeren van een gestructureerd en geïntegreerd beleid. Het uiteindelijke doel is het opheffen van alle feitelijke ongelijkheden die in schril contrast staan met de juridische gelijkheid, die zo goed als bereikt is voor iedereen.

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid is opgebouwd rond twee assen. Ten eerste richt het beleid zich op het bevorderen van gelijke kansen voor vrouwen en mannen op alle maatschappelijke domeinen en alle beslissingsniveaus. Ten tweede richt het gelijkekansenbeleid zich op het bevorderen van gelijke kansen voor die groepen die omwille van hun afkomst, seksuele geaardheid of handicap af te rekenen hebben met een feitelijke discriminatie of met onvoldoende gelijke persoonlijke en maatschappelijke kansen.

Een gelijkekansenbeleid is een “horizontaal” beleid dat verschillende domeinen bestrijkt. Bij het opnemen van deze nieuwe bevoegdheid in juni 1995 heeft de Vlaamse regering dan ook gedeeltelijk geopteerd voor een inclusief beleid. De Vlaamse minister voor gelijkekansenbeleid is als coördinerend minister bevoegd voor het aspect gelijke kansen voor heel Vlaanderen, dus dwars door alle beleidsterreinen en beleidsniveaus heen.

Het voeren van een inclusief beleid (mainstreaming) wordt ook internationaal erkend als instrument om gelijke kansen te bevorderen op alle maatschappelijke domeinen en op alle besluitvormingsniveaus.

De Vlaamse Minister van gelijkekansenbeleid voert daarnaast een specifiek gelijkekansenbeleid met eigen prioriteiten, eigen middelen en personeel.

1. REFERENTIEKADER VOOR DE UITBOUW VAN EEN GELIJKEKANSENBELEID

1.1. Wat zegt de Vlaamse regering m.b.t. het gelijkekansenbeleid ?

Het *Regeerakkoord* van de Vlaamse regering in juni 1995 werd opgebouwd rond vijf krachtlijnen. De uitbouw van een Vlaams gelijkekansenbeleid viel onder de krachtlijn : *“eenieder kansen geven om tot zijn recht te komen in de samenleving”*.

In de *Septemberverslaging 1997* van de Vlaamse regering wordt onder het hoofdstuk “Perspectief 1999 en verder” hetvolgende vermeld :

“De Vlaamse regering zal verder initiatieven nemen om de gelijkwaardige participatie van vrouwen en mannen op alle niveaus van onze samenleving te bevorderen. Ook willen zij streven naar een sterkere aanwezigheid van vrouwen in de beheersorganen”.

Met betrekking tot de tewerkstelling van risicogroepen stelt de Septemberverslaging :

“Zelfs in economisch voorspoedige tijden blijven sommige groepen, niet in het minst laaggeschoolde vrouwen, het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt. De Vlaamse regering neemt zich voor meer te doen om hun tewerkstellingskansen te verhogen”.

1.2. De opdracht van Vlaanderen bij de uitvoering van internationale richtlijnen en verdragen

1.2.1. Internationale richtlijnen en verdragen inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen

Het Actieplatform van de IVde Wereldconferentie van de Vrouw te Peking september 1995 betekende voor Vlaanderen een impuls tot het leggen van accenten binnen het jonge gelijkekansenbeleid.

Met het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de IVde Wereldconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, wordt de Vlaamse regering verplicht jaarlijks een rapport aan het Vlaams Parlement voor te leggen. Dit rapport brengt verslag uit van en evalueert alle genomen maatregelen in uitvoering van de resoluties.

België heeft het VN-Verdrag *“Convention on the elimination of the discrimination of Women”* geratificeerd. Om de vier jaar moet een rapport worden opgesteld met alle genomen acties en maatregelen in uitvoering van dit verdrag. In opvolging van dit verdrag dient ook de Vlaamse regering voor wat betreft haar specifieke bevoegdheden haar bijdrage te leveren aan dit rapport.

1.2.2. Internationale richtlijnen en verdragen inzake gelijke kansen voor minderheidsgroepen

Het gelijkekansenbeleid voor homoseksuelen mannen, lesbische vrouwen en biseksuelen (holebi's), migranten en gehandicapten zal worden ingepast in de *Universele Verklaring van de Rechten van de Mens* en de *VN-Standaardregels betreffende het bieden van gelijkekansen aan personen met een handicap*.

2. BELEIDSSTRUCTUREN EN INSTRUMENTEN

2.1. Beleidsondersteunende structuren

Om het gelijkekansenbeleid te doen slagen moeten de nodige structuren, middelen en personeel voorzien worden niet alleen op politiek en administratief niveau maar ook op het overlegniveau met de Vlaamse bevolking.

2.1.1. De cel "Gelijke Kansen in Vlaanderen" (GKV)

Op 10 oktober 1995 keurde de Vlaamse regering de oprichting goed van een administratieve cel Gelijke Kansen in Vlaanderen.

Deze cel staat onder het rechtstreeks gezag van de secretaris-generaal van het departement Coördinatie. De cel ging op 1 januari 1996 van start met 1 directeur (A2) en werd in juni 1996 uitgebreid met 1 medewerker (C1).

De cel gelijkekansen moet zowel instaan voor de dossierbehandeling, als instaan voor de beleidsvoorbereiding, -ondersteuning en -opvolging. Bovendien neemt de cel het voorzitterschap en het secretariaat van de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen waar. De opvolging en coördinatie van alle Europese en Internationale richtlijnen en verdragen behoort ook tot haar takenpakket.

Gezien het uitgebreide takenpakket moet de cel gelijkekansen noodzakelijkerwijs versterkt worden. Er zal overleg worden gepleegd op het niveau van de regering en in het bijzonder met de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken.

2.1.2. Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen (ICGK)

De Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen werd op 2 juli 1996 opgericht. Zij is samengesteld uit :

- gemandateerde vertegenwoordigers van de 7 departementen;
- de informatieambtenaar;
- de ombudsman;
- de vertegenwoordigers van het doelgroepenbeleid (Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, de interdepartementale Commissie Etnisch-culturele minderheden, de Vlaamse Intersectoriële Commissie voor Armoedebestrijding);
- een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor Gelijkekansenbeleid;
- de opdrachthoudster voor emanicaptiezaken (waarnemend).

Het is m.a.w. een ambtelijke commissie waarin de doelgroepen van het gelijkekansenbeleid zelf niet vertegenwoordigd zijn. De taken van de ICGK zijn :

- beleidsadviezen verstrekken;
- interdepartementale richtlijnen uitwerken voor gelijkekansenprojecten;
- voortgangsrapportering;
- stimuleren, coördineren en ondersteunen van de departementen zodat ze zelf werken aan het voorkomen of wegwerken van feitelijke ongelijkheden van de doelgroepen.

Aangezien de werking van deze commissie een aantal knelpunten ondervindt, moeten er onderhandelingen gevoerd worden om de ICGK in zijn huidige vorm en samenstelling te herdenken. Aan het college van secretarissen-generaal zal in elk geval gevraagd worden rekening te houden met het belang van deze mandaten. Over de positie van het ICGK ten overstaan van het VICA (kansarmoede), ICEM (migranten) en ISOSIF (stedelijk beleid) zullen raadplegingen worden gehouden met het college van secretarissen-generaal en de bevoegde ministers.

2.1.3. Inschakeling van koepels en overlegorganen gelijkekansen

Het is belangrijk dat de verschillende werkvelden en partijen betrokken worden bij het gelijkekansenbeleid.

In Vlaanderen zijn een groot aantal overlegorganen en koepels actief :

De Nederlandstalige Vrouwenraad (NVR), het Vrouwen Overleg Komitee (VOK), het Vrouwen Overleg Vlaanderen (VOV), het Vlaams Centrum Integratie Migranten (VCIM), het Intercultureel Centrum voor Migranten (ICCM), de Lesbotaafel, de Federatie Werkgroepen Homofobie (FWH), de Welzijnsraad,...

Het overleg met het werkveld is noodzakelijk om de beleidsvoornemens mee te helpen concretiseren en realiseren, om knelpunten te signaleren of nieuwe ideeën te lanceren.

De wenselijkheid en de haalbaarheid voor nieuwe overlegorganen zal onderzocht worden. Nadien zullen eventueel nieuwe overlegorganen worden opgericht of zullen de samenwerkingsbanden met de bestaande koepels en overlegorganen nauwer worden aangehaald.

2.2. Beleidsinstrumenten

De Vlaamse minister voor gelijkekansenbeleid in Vlaanderen heeft bij de uitbouw van haar specifiek beleid belangrijke instrumenten ter beschikking nl.:

2.2.1. Kontakten met het werkveld

De legitimiteit van het Vlaamse Gelijkekansenbeleid ligt in het feit dat alle belangengroepen/organisaties erkend worden als essentieel element bij de uitbouw van het beleid. Zij staan het dichtst bij de bevolking en kunnen dus best hun noden en verzuchtingen kanaliseren naar het beleid. Door de dialoog en nauwe kontakten met het werkveld wordt de uitbouw van het gelijkekansenbeleid gevoed.

2.2.2. Informatieverspreiding en sensibilisering

Eerst en vooral kan er worden gebruik gemaakt van informatie- en sensibiliseringscampagnes om het grote publiek vertrouwd te maken met de gelijkekansenproblematiek met het oog op een mentaliteitswijziging. Gegevens voor deze campagnes zijn o.a. gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek en feitenmateriaal dat systematisch zal worden verzameld.

2.2.3. Wetenschappelijk onderzoek

Er zal onderzoek worden verricht om beleidsindicatoren te ontwikkelen zodat beleidsbeslissingen en de nadien te evalueren effecten grondig worden onderbouwd.

2.2.4. Decretale initiatieven

Maatschappelijke veranderingen komen niet alleen tot stand door sensibiliserings- en informatiecampagnes. Ze worden mee in vorm gegoten via structurele en decretale maatregelen. Een belangrijk instrument is dus de mogelijkheid tot het creëren van een wettelijke basis die leidt tot het wegwerken van feitelijke discriminaties.

Reeds bestaande decreten moeten worden opgevolgd en nieuwe initiatieven dienen te worden genomen.

2.2.5. Subsidies

Organisaties met een vernieuwende en doelgerichte aanpak van de gelijkekansenproblematiek, worden projectmatig via subsidies ondersteund. Indien blijkt dat pilootprojecten/experimenten een voldoende maatschappelijk draagvlak hebben, moeten ze kunnen ingeschakeld worden in de reguliere subsidiëring van de betrokken ministers.

2.2.6. Vorming

Het is belangrijk de inzichten over de gelijkekansenproblematiek op een begrijpelijke wijze over te brengen naar bepaalde actoren of doelgroepen die kunnen bijdragen tot een oplossing. Zij moeten overtuigd worden van het belang van hun medewerking. Hiertoe moeten de nodige methoden aangereikt worden.

2.2.7. Inclusief beleid

De Vlaamse regering heeft voor het gelijkekansenbeleid gedeeltelijk geopteerd voor een inclusief beleid. Dit betekent dat de verschillende departementen worden gestimuleerd tot en ondersteund bij het nemen van initiatieven die de discriminatie bannen en de gelijkekansen bevorderen binnen hun bevoegdheden. Ondermeer via de ICGK wordt dit inclusief beleid bevorderd.

2.2.8. Opvolgen van internationale resoluties, richtlijnen en verdragen

De opvolging van de acties in de Vlaamse Gemeenschap in uitvoering van de resoluties van de Wereldconferentie en van de internationale verdragen inzake uitbanning van discriminatie is een belangrijk instrument bij de uitbouw van het gelijkekansenbeleid in Vlaanderen.

De Vlaamse minister voor Gelijkekansenbeleid is verantwoordelijk voor de coördinatie van de opvolging van die internationale resoluties en verdragen die specifiek betrekking hebben op gelijke kansen.

3. REALISATIES

3.1. *Budget*

De begroting voor het gelijkekansenbeleid bedroeg in 1997 in totaal 61,1 miljoen fr. Dit is in stijgende lijn t.o.v. vorige jaren.

1995	5,0 miljoen fr.
1996	46,5 miljoen fr.
1997	61,6 miljoen fr.
(1998	76,1 miljoen fr.)

Een deel van de aangroei van de begroting in 1997 is te verklaren door de overheveling van de nominatim subsidies aan vzw ROSA en de vzw Nederlandstalige Vrouwenraad vanuit het budget van Welzijn (+ 4,6 miljoen fr.) . Het krediet werd eveneens verhoogd met 10 miljoen fr. met het doel een project rond toegankelijkheid van gebouwen en woningen te laten opstarten.

De subsidies en overeenkomsten worden verdeeld over de verschillende doelgroepen. De verdeling ziet er als volgt uit :

<u>Doelgroepen</u>	<u>1996</u>	<u>1997 (tot 1/9/1997)</u>
vrouwen	70,12 %	41,85 %
holebi	10,55 %	18,38 %
gehandicapten	6,88 %	31,20 %
migranten	1,66 %	4,36 %
andere of meerdere	10,72%	4,66 %

3.2. *Informatieverspreiding en sensibilisering*

Een belangrijk deel van de eigen acties had tot doel de publieke opinie te sensibiliseren voor de gelijkekansenproblematiek.

Zo werd er een TV-spot aangemaakt en uitgezonden via de diverse Vlaamse zenders over de gelijkekansen in het algemeen en over de Roze Zaterdagmanifestatie voor homo's en lesbiennes. Tevens werd een radiospot gemaakt en uitgezonden via BRTN, werd een logo voor gelijke kansen ontworpen en een folder die kon aangevraagd worden na advertenties in kranten en weekbladen.

Ook voor het teletekstproject met specifieke informatie voor de doelgroepen van het gelijkekansenbeleid, werden een aparte affiche, folder en sticker ontworpen en verspreid. Daarnaast waren er een aantal kleinere meer inhoudelijke gerichte campagnes. Interessante voorbeelden zijn het project “Groot Gelijk” (10 kinderboekjes voor gelijkekansen geschreven en verspreid in het basisonderwijs met een didactische map) en de brochure “Homo’s en Lesbiennes in Vlaanderen (verspreid via jeugdorganisaties en secundaire scholen). Het vernieuwend en emancipatorisch karakter moet geaccentueerd blijven. Sensibiliseren op grote schaal is zeer duur. Er zal worden nagedacht over kleinschalige meer gerichte campagnes en mogelijke samenwerking met andere instanties of beleidsverantwoordelijken.

3.3. Wetenschappelijk onderzoek

Volgende onderzoeken besteld op kredieten 1996, werden afgerond in 1997 :

- ontwikkeling van een Emancipatie Effect Rapport instrument;
- basisstatistieken voor een gelijkekansenbeleid;
- huishoudelijke verdeling van arbeid.

In 1997 werd opdracht gegeven voor 2 nieuwe onderzoeken :

- wenselijkheid en mogelijkheid tot het invoeren van een vervangingsregeling voor zwangere verkozenen;
- Consensus Capacity Building voor migrantenverenigingen in het onderwijs.

In 1997 zal er ook nog een beslissing genomen worden in verband met de studieopdrachten die in het kader van het onderzoeksprogramma “Beleidsgericht Onderzoek” kunnen genomen worden in overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschapsbeleid.

3.4. Decretale initiatieven

Twee wetgevende initiatieven resulteerden in een decreet :

- het decreet van 13 mei 1997 (B.S. 18 juni 1997) houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking plaatsvond;
- het decreet van 9 juli 1997 (B.S. 2 september 1997) houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

De opvolging van deze decreten is een nieuwe opdracht voor de cel gelijkekansen in het ministerie en voor de Interdepartementale Commissie Gelijkekansen. Het rapport over de Wereldconferentie moet eind 1997 klaar zijn en zal uiteraard door het politieke niveau mee moeten opgevolgd worden en aanleiding geven tot nieuwe beleidsacties.

4. ACTIEPLAN 1998

In het actieplan wordt een onderscheid gemaakt tussen een gelijkekansenbeleid voor vrouwen en mannen enerzijds en een gelijkekansenbeleid voor minderheidsgroepen anderzijds. Er mag niet uit het oog verloren worden dat vrouwen een meerderheid zijn. De problematiek van minderheden is fundamenteel anders dan deze van vrouwen, en wordt deels door andere ministers behartigd.

4.1. *Het gelijkekansenbeleid voor vrouwen en mannen*

4.1.1. Algemeen en ondersteunend beleid

a) *Projectsubsidies*

De Vlaamse regering is overtuigd van het belang en de rol van de vrouwengroepen en -organisaties in het emancipatieproces en in de mentaliteitswijziging voor gelijkekansen in het algemeen. Ze wil hen blijven ondersteunen via subsidies. Ook nieuwe initiatieven moeten alle kansen krijgen.

Ervaring met deze projectsubsidies heeft geleerd dat het nodig is toetsingscriteria te ontwikkelen waardoor de subsidieaanvragen kunnen getoetst worden aan de doelstellingen van het gelijkekansenbeleid. Er zal hiertoe een *subsidiegids* worden opgemaakt.

Daarnaast worden enkele *nominatim subsidies* toegekend aan belangrijke beleidsondersteunende organisaties, nl. Rol en Samenleving - Documentatiecentrum (ROSA) die een informatiefunctie vervult naar de bevolking toe, de Nederlandstalige Vrouwenraad (NVR) die een belangrijke link legt met de vrouwenbewegingen.

Er zal onderzocht worden hoe zij kunnen betrokken worden bij de uitbouw van een kennisbestand dat via de website van de Vlaamse Gemeenschap (Internet) aan een ruim publiek kan ter beschikking worden gesteld.

Gynaika, het kunstproject dat “vrouwen in de kunst” zichtbaar maakt en promoot krijgt ook een nominatimsubsidie toegekend. Kunst, in het algemeen, is een belangrijke hefboom voor sensibilisering en voor het betrekken van de burger in allerlei maatschappelijke processen. Het Gynaikaproject, in het bijzonder, is een communicatiepartner om de gelijkekansen gedachte ingang te doen vinden bij het grote publiek.

b) *Emancipatie effecten Rapportage (EER)*

In opdracht van de vorige Vlaamse minister voor gelijkekansenbeleid werd een Emancipatie Effecten Rapportage-instrument ontwikkeld. Aan de hand van het eind september 1997 ontwikkelde instrument worden beleidsvoornemens door middel van een aantal vragen doorgelicht op hun differentiële aanpak op vrouwen en mannen. Dit hulpmiddel legt vaak een verborgen en onopzettelijk scheve genderdimensie in beleidsvoornemens bloot en biedt zo de kans om een evenwichtiger beleid te formuleren.

Het instrument beantwoordt aan de toenemende vraag om volgens het mainstreamingsprincipe alle beleidsdomeinen vanuit een gelijkekansenperspectief te benaderen.

Er wordt momenteel gezocht naar de *meest efficiënte implementatievorm* voor het Emancipatie Effect Rapportage-instrument. Dit zal gebeuren in nauw overleg en samenwerking met de verschillende departementen die vertegenwoordigd zijn in het ICGK. Het instrument zal binnen de departementen op zijn bruikbaarheid uitgetest worden. Er wordt advies gevraagd aan de overlegorganen en koepels zoals o.m. het VOV en de NVR.

c) Basisstatistieken voor gelijkekansen voor vrouwen en mannen

In 1997 werd op initiatief van de Vlaamse minister voor Gelijkekansenbeleid een onderzoek opgestart naar de basisstatistieken nodig bij de uitbouw en evaluatie van een gelijkekansenbeleid. Steeds opnieuw worden onderzoekers en beleidsmensen geconfronteerd met de schaarste en de onvolledigheid van het cijfermateriaal en statistische gegevens i.v.m. de gelijkekansenproblematiek.

Uit onderzoek blijkt dat er reeds een aantal seksspecifieke gegevens bestaan, maar die moeten nog systematisch uitgebreid worden. Een aantal hiaten kunnen binnen het gegevensaanbod van de Vlaamse administratie zelf worden opgevuld.

Er zal overleg gepleegd worden met de verschillende administraties om *seks als variabele* systematisch in te voeren in hun registratie- en monitoringsysteem. Hetzelfde geldt voor alle nieuwe onderzoeken waartoe de Vlaamse Gemeenschap opdracht geeft. De onderzoeksresultaten worden doorgestuurd naar de Functionele Regionale Databank (FRED) van de Vlaamse Administratie met de vraag om deze te gebruiken bij de verdere opbouw van hun Metadatabank. De toepassing ervan zal verder worden opgevolgd.

Aansluitend zullen *genderindicatoren* worden ontwikkeld die op een kwantitatieve manier de evoluties van het gelijkekansenbeleid weergeven, zodanig dat de effecten van het beleid regelmatig kunnen worden gemeten.

4.1.2. Evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de besluitvorming

Vergeleken met 50 jaar geleden is de houding tegenover de integratie van vrouwen aan het besluitvormingsproces over het algemeen heel wat positiever geworden. Vandaag zijn er nog maar weinig mensen die vinden dat vrouwen niet thuishoren in de besluitvorming. Ook zijn de meesten het erover eens dat een onevenwichtige vertegenwoordiging in de besluitvorming een onvolkomenheid van de democratie betekent.

Het huidige debat richt zich dan ook op de eerste plaats op de vraag *hoe en niet of de deelneming van vrouwen aan de besluitvorming moet worden vergroot*.

De Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid zal werken aan de structurele en culturele wijzigingen die nodig zijn voor de gelijke toegang van vrouwen en mannen aan de politieke, economische, sociale en culturele besluitvorming :

a) Evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in adviesorganen

Op 15 juli 1997 werd het decreet houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen goedgekeurd. Het slaat op alle adviesorganen die bij wet, decreet of besluit zijn opgericht en de regering of bevoegde minister adviseren.

Er zal opgevolgd worden of bij de oprichting van nieuwe adviesraden of bij de wedersamenstelling van bestaande organen ten hoogste twee derde van de leden van hetzelfde geslacht is.

Er zal systematisch een **overzicht** worden bijgehouden van alle bestaande adviesorganen, hun samenstelling en datum van hernieuwing met het oog op de definitieve implementatie van het decreet in het jaar 2000.

b) Evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in beheersorganen van de Vlaamse Overheid

Naar analogie met het decreet van 15 juli 1997 zal een decretaal initiatief genomen worden naar de **beheersorganen van de Vlaamse Overheid**. Ter voorbereiding wordt een stand van zaken naar samenstelling en hernieuwing van de beheersraden opgemaakt.

Sensibilisering en allerlei begeleidende maatregelen (zie d) zullen de aanvaarding van het principe kracht bijzetten.

c) Evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de politieke besluitvorming

De Vlaamse regering heeft zich voorgenomen meer vrouwen bij het besluitvormingsproces te betrekken. Dit is een manier om het vertrouwen in de politiek en in de democratie te herstellen: het zal het democratisch karakter en de legitimiteit van het besluitvormingsproces vergroten.

Een evolutie naar een meer evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen kan de politiek voor de burgers aanvaardbaarder en aantrekkelijker maken en tevens het beleid doeltreffender maken doordat de ervaringswereld en talenten van de beide helften van de bevolking gelijkmatig aan bod komen.

Om dit te realiseren zal een **actieonderzoek** worden gevoerd, gericht op een evenwichtige deelname van vrouwen en mannen aan de politieke besluitvorming, met concrete maatregelen om na te gaan welke acties vanuit de Vlaamse regering op dit vlak kunnen ondernomen worden.

In het proces naar paritaire democratie vervullen de **politieke vrouwengroepen** binnen de democratische politieke partijen een cruciale rol. Zij staan o.m. in voor vorming en recrutering van vrouwen; zij hebben terzake de nodige ervaring en deskundigheid opgebouwd en zijn hiertoe bewogen en gemotiveerd.

In functie van de resultaten van het actieonderzoek zal tevens worden onderzocht hoe de rol van de politieke vrouwengroepen in dit proces op meer structurele basis kan worden ondersteund.

Socio-culturele vrouwenorganisaties spelen een belangrijke rol bij de sensibilisering en recrutering van vrouwen. Naar aanleiding van de 50ste verjaardag van het vrouwenstemrecht zullen de activiteiten van politieke en andere vrouwenorganisaties die bijdragen tot de realisatie van de paritaire democratie projectmatig ondersteund worden.

d) Begeleidende maatregelen

Een belangrijk instrument om de deelname van vrouwen aan de besluitvorming in het algemeen en in advies- en beleidsorganen in het bijzonder te benaderen is het opzetten van een **databank of talentenbank** met namen, achtergrondgegevens en loopbaanplannen van vrouwen.

Deze databank zou kunnen worden geraadpleegd bij het zoeken naar geschikte kandidaten. Naar het voorbeeld van het Nederlandse bureau Toplink die als taak heeft het opzetten van een databank met namen van gekwalificeerde vrouwen, zal de mogelijkheid nagegaan worden voor het opstarten van een gelijkaardige talentenbank in Vlaanderen. Bij het verzamelen van kandidaten en het ter beschikking stellen van namen met het juiste profiel voor functies in advies- en beheersorganen moeten privacy, kwaliteit en pluralistisch karakter gegarandeerd worden.

Hoe dan ook zullen **sensibiliserings- en bewustmakingscampagnes** naar vrouwen opgezet worden opdat deze zich zouden kandidaat stellen en een mandaat opnemen. Gelijktijdig zal een **vormingspakket** opgesteld worden.

Vrouwen die interesse betonen moeten gevormd en begeleid worden zodat er een pool beschikbaar is wanneer de hierboven vermelde decreten geïmplementeerd worden.

e) Het bevorderen van gelijke kansen van vrouwen en mannen : ook een opdracht voor mannen

Vandaag vindt het begrip “**Actief Partnerschap**” tussen vrouwen en mannen steeds meer ingang. De rol van de mannen in het bevorderen van gelijkekansen voor vrouwen en mannen moet dan ook benadrukt worden.

In de eerste plaats moeten mannen die deelnemen aan de besluitvorming betrokken worden in het gelijkekansenbeleid voor vrouwen en mannen. Hiertoe dienen een aantal specifieke genderstrategieën te worden ontwikkeld.

De Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid zal in de eerste plaats een **vormingspakket** uitwerken, speciaal bestemd voor politieke beleidsverantwoordelijken. Het is de bedoeling om hen te wijzen op de nog steeds feitelijke ongelijke behandeling en toetredingsmogelijkheden voor vrouwen in bepaalde domeinen en hen te overtuigen van de meerwaarde van een evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen.

4.1.3. Vrouwen op de arbeidsmarkt

Het verbeteren van de positie van de vrouwen op de arbeidsmarkt is een belangrijke sleutel tot hun maatschappelijke integratie.

Steeds meer vrouwen participeren aan de arbeidsmarkt die nog steeds wordt gekenmerkt door een horizontale en verticale segregatie. Vaak krijgen vrouwen nog steeds veel minder kansen (vooral laaggeschoolde vrouwen en herintreedsters). Bovendien neemt de kloof

tussen de vrouwen onderling neemt toe op de arbeidsmarkt. De solidariteit onder vrouwen wordt zo op de proef gesteld.

Het participeren van vrouwen op de arbeidsmarkt betekent niet enkel een positieve bijdrage tot de algemene economie van een land, maar is ook een middel voor het bereiken van andere actiepunten vermeld in deze beleidsbrief. De tewerkstelling verhoogt de graad van economische zelfstandigheid en sociaal maatschappelijke integratie en zo wordt kansarmoede ontlopen, de deelname aan de besluitvorming bevorderd en allerhande discriminaties ontkracht.

a) Het positieve actiebeleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Positieve actie is een methodiek die ontwikkeld werd om de achtergestelde positie van vrouwen op de arbeidsmarkt te verbeteren. Sinds 1991 voert de Vlaamse overheid via de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken een positieve actiebeleid in de Vlaamse administratie.

b) Gelijkekansenbeleid in het onderwijs

Het onderwijs speelt een belangrijke rol in de sociale integratie en ontplooiing. Er is dan ook een belangrijke taak weggelegd voor het onderwijs in de mentaliteitswijziging waarbij de historisch gegroeide strakke taak- en rolverdeling tussen vrouwen en mannen doorbroken wordt.

Gezocht wordt naar een verdere uitbouw en implementatie van het reeds ontwikkelde materiaal ter ondersteuning van het positieve actiebeleid naar de **diversificatie in studie- en beroepskeuze van meisjes en jongens**. Er zal blijvend worden gesensibiliseerd.

Dit is een langzaam proces, dus de inspanningen moeten worden bestendigd. Bovendien moeten ook de ouders gesensibiliseerd worden rond gelijkekansen voor wat betreft de studiekeuze van hun kinderen.

Het volstaat niet om meisjes en jongens aan te moedigen een roldoorbrekende opleiding te volgen. De toegang tot de arbeidsmarkt moet ook worden vergemakkelijkt. Ook hier vervult het onderwijs een voorbeeldfunctie. Want hoewel er in het onderwijs veel meer vrouwelijke leerkrachten zijn, wordt deze verhouding toch niet weerspiegeld in de leidinggevende en bestuursfuncties. Integendeel, we stellen vast dat slechts 18% van alle directeurs vrouwen zijn. Ook aan de Vlaamse universiteiten daalt het aantal vrouwen naarmate men stijgt in de academische hiërarchie. Verder onderzoek hieromtrent dringt zich op.

Het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1990 verplicht de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs om "positieve actie" te voeren.

Ook hier zijn een groot aantal instrumenten uitgewerkt. Dit moet nu geïmplementeerd worden in de verschillende onderwijsnetten.

De Vlaamse minister van Onderwijs heeft, in overleg met de Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid, aan het departement Onderwijs de opdracht gegeven, een gelijkekansenbeleid uit te bouwen voor jongens en meisjes in het onderwijs. Dit gelijkekansenbeleid wordt gekaderd binnen de werking van de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen. Van de VLOR wordt verwacht dat zij hun inspanningen onverminderd verderzetten.

In het kader van het gelijkekansenbeleid in het onderwijs wordt door de minister van Onderwijs en de minister van Gelijkekansenbeleid, een project opgezet waarbij migrantenvrouwen en kansarme vrouwen worden toegeleid tot het behalen van een diploma in het hoger onderwijs. Het betreft een project alternerend leren - werken in studierichtingen bedrijfskunde, waarbij de hogerbeschreven doelgroepen op zichtbare plaatsen in de privé-sectoren kan worden tewerkgesteld.

c) Opleidings- en inschakelingsprogramma's voor laaggeschoolde vrouwen en herintreedsters

Gezien de grote specificiteit van deze groep en gezien het grote risico op werkloosheid blijven maatregelen ter verbetering van hun positie op de arbeidsmarkt een prioriteit. Beroepsopleidingen en tewerkstellingsprogramma's zijn vaak niet gericht op deze doelgroepen. Speciale aandacht zal gaan naar het **VDAB-actieplan**. Aan het VOV zal een advies gevraagd worden met concrete beleidsvoorstellen naar deze doelgroepen om op korte termijn hun toegang tot de arbeidsmarkt te bevorderen. Ook bij de VESOC-onderhandelingen voor een nieuw tewerkstellingsakkoord tussen de sociale partners en de Vlaamse regering zal prioriteit gevraagd worden voor deze risicogroepen.

d) Combinatie Gezin en Arbeid

In de besprekingen over arbeidsherverdeling moeten niet alleen aspecten van flexibele arbeidsorganisatie maar ook het effect op vrouwen worden doorgelicht. Hierbij zal de aandacht gevestigd worden op maatregelen om mannen te sensibiliseren om gezinsverantwoordelijkheid op te nemen.

Voldoende, betaalbare en kwalitatief hoogstaande **kinderopvang** is een voorwaarde voor zowel mannen als vrouwen om gezin en arbeid te combineren. Een gebrek hieraan leidt onvermijdelijk tot tijdelijke terugtrekking van vooral laaggeschoolde vrouwen uit de arbeidsmarkt met latere problemen bij herintrede tot gevolg. De Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid zal erover waken dat alle maatregelen die terzake getroffen worden de gelijkekansen op de arbeidsmarkt en de combinatie gezin-arbeid garanderen.

e) Ongewenst Seksueel Gedrag op het Werk (OSGW) in de thuiszorg

Vanuit de sector, waar overwegend vrouwen werken, wordt de vraag gesteld naar initiatieven om een beleid inzake OSGW te kunnen uitbouwen. Dit kan o.m. door initiatieven die de problematiek bespreekbaar maken, door initiatieven die de weerbaarheid verhogen, maar ook door het uitwerken van klachtenprocedures.

4.1.4. Vrouwen en armoede

Hoe langer hoe meer alleenstaande moeders, jonge vrouwen, oudere vrouwen en allochtone vrouwen worden door armoede getroffen. Dit is vooral te wijten aan verschillende factoren waaronder :

- de afname van de werkgelegenheid en het blijven voortbestaan van de werkloosheid vooral bij de langdurige werklozen waarin vrouwen oververtegenwoordigd zijn;
- de opdeling van de arbeidsmarkt waarbij vrouwen oververtegenwoordigd zijn in secundaire banen met een onzeker statuut;

de verandering van sociale en gezinsstructuren waardoor het aantal alleenstaande vrouwen met kinderen stijgt.

Bij de evaluatie van het Sociaal Impulsfonds (**SIF**) zal de Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid erop toezien dat de SIF-gemeenten die extra middelen krijgen ondermeer op basis van het aantal alleenstaande vrouwen en werkloze vrouwen, deze ook **zichtbaar besteden aan deze specifieke doelgroepen**.

4.1.5. Migrantenvrouwen

Migrantenvrouwen hebben te maken met een dubbele discriminatie : enerzijds discriminatie omwille van hun ras en herkomst, anderzijds discriminatie op basis van hun geslacht. Er dringt zich een specifiek beleid op voor migrantenvrouwen met een dubbele doelstelling : integratie en emancipatie.

Het Vlaamse Migrantenbeleid wordt gecoördineerd door de Vlaamse minister van Welzijn. Maar gezien de specificiteit van de migrantenvrouwen dienen er toch aparte acties ondernomen te worden. Om de reële noden van migrantenvrouwen te kennen zal onderzocht worden hoe het **gesprek met migrantenvrouwen en de overheid** kan worden vergemakkelijkt. De idee van een "forum" wordt verder uitgewerkt.

4.1.6. Opvolgen van internationale verdragen en richtlijnen

Om de vier jaar wordt er een rapportering verwacht over genomen acties en maatregelen ter uitvoering van het **VN-verdrag "Convention on the elimination of the discrimination of Women"** dat in 1984 door België werd geratificeerd. De rapportering over de periode 1992-1996 moet klaar zijn begin 1998. De interdepartementale Commissie Gelijke Kansen (ICGK) bereidt dit voor;

Met het decreet van 13 mei 1997 over de **Wereldvrouwenconferentie te Peking** wordt de verplichting opgelegd aan de Vlaamse ministers om jaarlijks te rapporteren over hun beleid t.a.v. gelijke kansen voor vrouwen in uitvoering van het Actieplatform. Dit Platform is opgebouwd rond 12 thema's, nl. armoede, onderwijs, gezondheid, geweld, gewapende conflicten, economische zelfstandigheid, politieke besluitvorming, mechanismen voor de vooruitgang van de vrouw, mensenrechten, media, leefmilieu, de situatie van het meisje. De eerste rapportering moet klaar zijn tegen eind 1997, de volgende jaarlijks tegen 30 september.

De ICGK bereidt het rapport voor dat door de regering moet worden goedgekeurd;

De Cel Gelijke Kansen beantwoordt trimestrieel de vragenlijst voor de opvolging van het **vierde actieprogramma van de Europese Unie (1996-2000)**. De eindrapportering gebeurt op het federale niveau. Op dit domein is een actievere en wezenlijker inbreng van de Vlaamse Gemeenschap wenselijk. Daarom zal overleg worden gepleegd met de federale minister van Gelijke Kansen;

Verder bestaat in de schoot van de Raad van Europa een **comité van directeurs van Gelijke Kansen**. Vlaanderen is ook niet rechtstreeks vertegenwoordigd in **the Commission on the Status of Women** van de V.N. Met de Belgische vertegenwoordigster zal contact opgenomen worden om het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap duidelijker naar voor te brengen.

4.2. Het gelijkekansenbeleid voor minderheden

Het realiseren van een gelijkekansenbeleid naar **holebi's, migranten en personen met een handicap** is niet enkel een zaak van de Vlaamse overheid. Het denken en voelen van de doorsnee Vlaamse burger t.a.v. deze groepen is zeer bepalend voor hun maatschappelijke integratie.

Om positief in te spelen op de beeldvorming rond deze groepen zowel naar maatschappelijke aanvaarding en integratie als naar de arbeidsmarkt moeten er een aantal goedgerichte **informatie- en sensibiliseringscampagnes** worden gevoerd. Er moet gewezen worden op de nog steeds feitelijke ongelijkheid. Via goede voorbeeldfiguren moeten stereotype vooroordelen weggewerkt worden.

Het voeren van een gelijkekansenbeleid naar deze doelgroepen betekent ook er voor zorgen dat ze gelijke toegang krijgen tot de **arbeidsmarkt**. Projecten en maatregelen die in dit kader zullen worden genomen, zullen zich vooral richten op de deelname van deze doelgroepen aan opleidings- en tewerkstellingsprogramma's.

Speciale aandacht moet gaan naar de vrouwen in deze doelgroepen want ze zijn vaak het slachtoffer van een dubbele discriminatie; enerzijds omdat ze behoren tot één van deze doelgroepen, anderzijds omwille van hun vrouw zijn.

Wat het gelijkekansenbeleid naar migranten en naar personen met een handicap betreft, wordt er een projectmatig beleid gevoerd. Dit wil zeggen dat er geen structurele maatregelen genomen worden. Beleidsondersteunende projecten binnen de voorgestelde prioriteiten worden ondersteund.

4.2.1. Lesbische vrouwen en homoseksuele mannen

Lesbische vrouwen en homoseksuele mannen zijn een minderheid in Vlaanderen. Wetenschappelijke onderzoeken schatten hun aandeel op 5 tot 10% van de Vlaamse bevolking. Sedert twee jaar wordt in Vlaanderen een gelijkekansenbeleid gevoerd naar lesbische vrouwen en homoseksuele mannen. De bedoeling van dit beleid is het wegwerken van de achtergestelde maatschappelijke positie van deze groep, die vooral gegroeid is door het ontkennen en/of minimaliseren van het verschijnsel homoseksualiteit.

a) Kontakten met het werkveld

De holebi-gemeenschap heeft geen traditie van systematisch overleg met de overheid. Nochtans is het heel belangrijk dat de doelgroep betrokken wordt bij het beleid. De Vlaamse regering moedigde de twee voorbije jaren homo- en lesbiëneverenigingen aan om één gezamenlijke afvaardiging samen te stellen als gesprekspartner. De homogemeenschap is daar nog niet geslaagd, de lesbiënes wel en hebben de Lesbotafel opgericht.

De Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid wil op de ingeslagen weg verder gaan. Er zal verder blijvend een openlijke dialoog gevoerd worden met het werkveld. Er wordt gestreefd naar één representatieve gesprekspartner met de overheid voor de gehele holebigemeenschap.

b) Informatieverspreiding en sensibilisering

Het tot nu toe gevoerde beleid heeft zich vooral toegespitst op sensibilisering en positieve beeldvorming in de media naar de bevolking in het algemeen, naar de overheid en naar de doelgroep zelf.

De eerste overheidssensibiliseringscampagne werd gehouden onder het motto “lesbiëne- en homorechten zijn ook mensenrechten”.

Het project jeugdliteratuur betekende een eerste stap naar een positieve beeldvorming in het onderwijs.

De prioriteiten voor volgend jaar liggen ten eerste op het verder ijveren voor een mentaliteitswijziging door het verderzetten van een **sensibiliserings- en informatiecampagne** via de media en in het onderwijs en door het zichtbaar maken van discriminaties.

c) Wetenschappelijk onderzoek

De aanzet tot wetenschappelijke onderbouw van dit nieuwe beleidsterrein werd gegeven met de studie “Stand van zaken van Lesbiënes, Homo’s en Biseksuelen in Vlaanderen”. Deze studie peilt naar de maatschappelijke positie van Vlaamse lesbiënes, homo’s en biseksuelen.

Uit dit onderzoek blijkt ook dat de homoseksualiteit uit de marginaliteit moet gehaald worden en dat de verdere uitbouw van een gelijkekansenbeleid naar de doelgroep noodzakelijk blijft ook en vooral via wetenschappelijk onderzoek.

Er gebeurt nog steeds veel te weinig **wetenschappelijk onderzoek** naar homoseksualiteit en naar de leefwereld van de holebis.

Daarom zal in het kader van het programma “Beleidsondersteunend onderzoek” een onderzoeksopdracht uitgeschreven worden om een kennisbestand inzake lesbische vrouwen en homoseksuele mannen te ontwikkelen. Het is de bedoeling om essentiële gegevens te verzamelen nodig om een gelijkekansenbeleid voor deze doelgroep te ondersteunen.

Deze survey moet kernelementen bevatten die het leven van de holebigemeenschap vorm geven zoals relatievorming, familiale relaties, beroepsloopbaan, participatie in het maatschappelijke leven, ervaren discriminaties en geweld, mentale gezondheid.

Bijkomend onderzoek naar nog hangende discussiepunten, zoals ouderschap voor holebis, wordt overwogen.

d) Subsidies

Activiteiten van het werkveld zullen in de mate dat ze aansluiten bij het vooropgestelde beleid, projectmatig worden ondersteund via subsidies.

4.2.2. Personen met een handicap

Personen met een handicap worden met problemen geconfronteerd op ongeveer alle domeinen van het maatschappelijke leven. De verantwoordelijkheid voor de integratie van personen met een handicap ligt bij verschillende ministers.

Specifiek voor de Vlaamse minister voor Gelijkekansenbeleid zijn er toch een aantal belangrijke opdrachten weggelegd.

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid voor personen met een handicap steunt hierbij op twee peilers: de doelgroep **betrekken bij het beleid** en een beleid voeren dat uitgaat van **autonomie**.

Personen met een handicap moeten zoveel mogelijk op een autonome wijze, actief aan het maatschappelijk leven kunnen participeren.

In de loop der jaren is een zeer uitgebreid net aan voorzieningen voor personen met een handicap uitgebouwd. Maar dit alles moet aan het gelijkekansenperspectief worden getoetst. Tijdens het begin van deze legislatuur is hiertoe de aanzet gegeven met de opdracht tot het onderzoek “Gelijke kansen voor personen met een handicap in Vlaanderen in het licht van de VN-standaardregels”.

De belangrijkste conclusie van het onderzoek is de grote nood aan zelfstandigheid en integratie. Hierbij moet in de eerste plaats de nadruk gelegd worden op sensibiliseringcampagnes en positieve beeldvorming. Met de nadruk op de deelname van personen met een handicap aan het maatschappelijk leven.

Daarnaast moet er speciale aandacht gaan naar de situatie van de gehandicapte vrouw. Zij wordt dubbel gemarginaliseerd. De dubbele achterstelling springt het meest in het oog op het vlak van de werkgelegenheid en onderwijs. Vrouwen met een handicap krijgen immers nauwelijks toegang tot de arbeidsmarkt. Bovendien zijn zij ondervertegenwoordigd in beschutte, beschermde en sociale werkplaatsen.

a) Positieve beeldvorming

De eerste twee jaar van het gelijkekansenbeleid voor personen met een handicap heeft het beleid zich gericht op het wegwerken van vooroordelen, het verlagen of wegnemen van drempels en het op gang brengen van een dialoog. Dit beleid van sensibilisering en positieve beeldvorming waarbij gewezen wordt op hun mogelijkheid tot integratie in het maatschappelijk leven, zal worden verdergezet.

b) Toegankelijkheid

“Toegankelijkheid” is van het allergrootste belang bij het bieden van gelijkekansen voor iedereen op alle deelterreinen van het maatschappelijk leven.

Wanneer er wordt gesproken over toegankelijkheid kan er onderscheid gemaakt worden tussen de toegankelijkheid in de leefomgeving (de materiële leefomgeving zoals, gebouwen, openbaar vervoer, straten) en de toegang tot informatie en communicatie.

Op basis van een onderzoek naar de remmende factoren zullen concrete voorstellen worden geformuleerd om de toegankelijkheid te bevorderen. Het is de bedoeling verschillende initiatieven te coördineren. Er zal hiervoor een budget ter beschikking worden gesteld.

c) Wetenschappelijk onderzoek

De bevindingen van het onderzoek “Gelijke kansen voor personen met een handicap in Vlaanderen in het licht van de VN-standaardregels” zullen verder worden uitgediept.

4.2.3. Migranten

Het Vlaams migrantenbeleid wordt gecoördineerd door de Vlaamse minister van Welzijn. De administratieve coördinatie gebeurt door de Interdepartementale Commissie Etnisch-culturele minderheden.

Het Vlaams migrantenbeleid is een tweesporenbeleid : een integratiebeleid en een cultuurbeleid. Bij het voeren van een integratiebeleid is een specifiek gelijkekansenbeleid nodig om de integratie van migranten in alle domeinen van het maatschappelijk leven te bevorderen.

a) Positieve beeldvorming

De Vlaamse minister voor gelijkekansenbeleid wil haar bijdrage vooral baseren op **informatie- en sensibiliseringscampagnes**.

Er moet nog steeds gewerkt worden aan een positievere beeldvorming van migranten. Vooroordelen moeten weggewerkt worden oa. door de zichtbaarheid van migranten te verhogen.

b) Integratie op de arbeidsmarkt

Tewerkstelling is een belangrijke sleutel tot integratie. Zowel via beroepsopleiding en toeleiding tot de arbeidsmarkt (trajectbegeleiding) als langs de aanbodzijde moet werk gemaakt worden van een grotere diversificatie : migranten moeten toegang krijgen tot alle segmenten van de arbeidsmarkt. Dit vergt positieve acties bij de VDAB en bij het bedrijfsleven. Zij zullen hierover aangesproken worden. Ook bij het zelfstandig ondernemen kan ondersteuning worden aangeboden via opleiding en taallessen.

De overheid heeft bij de integratie van migranten een voorbeeldfunctie te vervullen zowel naar aanwerving als naar beeldvorming.